

Præjudicielt spørgsmål

Skal Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (herefter »direktiv 93/13/EØF«) ⁽¹⁾ fortolkes således, at det er til hinder for en medlemsstats forskrift som den, der er indeholdt i artikel 151j, stk. 1, i Občiansky zákonník, sammenholdt med de øvrige i hovedsagen omhandlede forskrifter, hvorefter kreditoren kan kræve, at en forpligtelse, som følger af urimelige kontraktvilkår, opfyldes ved en fuldbyrdelse i det pantsatte gode i form af et salg af den faste ejendom uanset forbrugers indsigelse, og på trods af at spørgsmålet er omtvistet, og kontraktvilkårene ikke er blevet vurderet af en ret eller en anden upartisk retsinstans?

⁽¹⁾ EFT L 95, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 5. november 2012 — Eli Lilly and Company Ltd mod Human Genome Sciences Inc

(Sag C-493/12)

(2013/C 9/55)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eli Lilly and Company Ltd

Sagsøgt: Human Genome Sciences Inc

Præjudicielle spørgsmål

- Hvilke kriterier skal anvendes for at afgøre, om »produktet er beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft« i henhold til artikel 3, litra a), i forordning nr. 469/2009/EF ⁽¹⁾ (herefter »forordningen«)?
- Gælder der andre kriterier, såfremt produktet ikke er et kombinationsprodukt, og i bekræftende fald hvilke?
- Er det i tilfælde af, at der gøres krav på et antistof eller en klasse af antistoffer, tilstrækkeligt, at antistoffet eller antistofferne er defineret i forhold til deres bindeevne i forhold til et målprotein eller er det nødvendigt at give en strukturmæssig definition på antistoffet eller antistofferne, og i bekræftende fald i hvilken grad?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6.5.2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (kodificeret udgave) (EØS-relevant tekst) (EUT L 152, s. 1).

Appel iværksat den 19. november 2012 af TeamBank AG Nürnberg til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 19. september 2012 i sag T-220/11 — TeamBank AG Nürnberg mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-524/12 P)

(2013/C 9/56)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: TeamBank AG Nürnberg (ved Rechtsanwalt D. Terheggen)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt af Retten den 19. september 2012 i sag T-220/11 ophæves i det hele.

— De i første instans nedlagte påstande i henhold til den for Retten indgivne stævning af 18. april 2011 tages i det hele til følge.

Anbringender og væsentligste argumenter

Rette har foretaget urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i EF-varemærkeforordningen ⁽¹⁾, idet den lagde til grund, at der forelå en risiko for forveksling mellem figurmærkerne »f@ir Credit« og »FERCREDIT«.

I modsætning til Rettens opfattelse foreligger der en tydelig visuel forskel i helhedsindtrykket af de to tegn. Endvidere skal det tages i betragtning, at de omtvistede tegn står i forbindelse med finanztjenesteydelser, der sædvanligvis indebærer væsentlige finansielle konsekvenser for deres brugere. Det bør således lægges til grund, at den gennemsnitlige forbruger vil undersøge disse tegn med særlig omhu og med høj sandsynlighed vil erkende de foreliggende forskelle. Denne omstændighed blev imidlertid ikke taget i betragtning af Retten i tilstrækkeligt omfang.

En korrekt vurdering af disse omstændigheder samt forskellene i begge tegns helhedsindtryk fører til den konklusion, at der ikke foreligger nogen relevant lighed mellem de to tegn.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Store Afdeling den 22. oktober 2012 — Rainer Reimann mod Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesarbeitsgericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-317/11) (¹)

(2013/C 9/57)

Processprog: tysk

Formanden for Store Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 269 af 10.9.2011.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 2. oktober 2012 — Grattan plc mod The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-606/11) (¹)

(2013/C 9/58)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 65 af 3.3.2012.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. oktober 2012 — Eva-Marie Brännström og Rune Brännström mod Ryanair Holdings plc (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige)

(Sag C-150/12) (¹)

(2013/C 9/59)

Processprog: svensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 157 af 2.6.2012.